

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Întrebare parlamentară

Către: **Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale,
domnului Dragoș-Nicolae Pîslaru, ministru-interimar**

De la: **Domnul Răzvan Daniel Biro, Deputat AUR, Circumscripția 28,
Mureș**

Subiectul întrebării: Clarificări despre ierarhia coeficienților din proiectul noii legi a salarizării personalului plătit din fonduri publice și impactul asupra veniturilor din educație și sănătate

Stimate domnule ministru-interimar,

Forma actualizată a proiectului noii legi a salarizării, publicată la 17 iulie 2026, construiește întreaga grilă pe o valoare de referință de 4.100 de lei, multiplicată prin coeficienți stabiliți pe funcții. Proiectul urmează să intre în vigoare la 1 decembrie 2026, iar valoarea de referință rămâne neschimbată pe parcursul anului 2027.

Însă, ceea ce rezultă din această construcție, domnule ministru-interimar, nu este eliminarea inechităților, ci așezarea lor într-o formă

legală, cu termene garantate - demnitarii și funcțiile de conducere au prevăzută o scară anuală ascendentă până în 2031, cu ținte cunoscute dinainte: un secretar de stat urcă de la aproximativ 16.640 la 22.960 de lei, un subsecretar de stat de la 14.560 la 20.910 lei, iar indemnizația unui primar de municipiu reședință de județ crește de la circa 15.600 la 24.600 de lei — o majorare de aproape 58%. La celălalt capăt, un profesor cu gradul I și peste 25 de ani de vechime este plasat la coeficientul 2,38, iar pentru profesorii universitari simulările ministerului au indicat o creștere medie a venitului brut de aproximativ 3%, în condițiile în care plafonul superior al categoriei scade de la 29.018 la 25.619 lei.

Prin urmare, domnule ministru, diferența nu este doar de procent, ci și de natură juridică, în sensul că aleșilor și demnitarilor li se garantează prin lege o traiectorie predictibilă, în timp ce personalului din școli și spitale i se transformă drepturi existente în recompense condiționate: gradația de merit, acordată astăzi pe cinci ani și reprezentând 25% din salariul de bază, este înlocuită cu un premiu de performanță între 10% și 20%, care nu este garantat, poate fi acordat pentru cel mult 30% dintre posturile ocupate și depinde de disponibilul bugetar și de decizia ordonatorului de credite. Dirigenția nu mai este raportată la salariul de bază, ci la 10% din valoarea de referință, adică 410 lei brut, ceea ce pentru o parte dintre profesori înseamnă o pierdere de aproximativ 200 de lei net lunar.

În sănătate, salariul de bază spune și mai puțin despre venitul lunar, care se compune din sporuri pentru condiții de muncă, gărzi, ture de noapte și zile de sărbătoare. Calculele Federației SANITAS arată că reducerea sporului pentru condiții de muncă de la 85% la 20% ar produce scăderi de circa 25,5% pentru un medic primar, aproape 25% pentru un medic specialist și până la 36,6% pentru alte poziții medicale, iar diminuarea tarifului pentru munca prestată în weekend și în zilele de sărbătoare de la 100% la 10% ar reduce acel drept cu circa 76–77%. Ministerul Sănătății însuși a contestat mai multe prevederi și a avertizat că plafonări prezentate ca temporare riscă să devină tăieri permanente.

Mecanismul „diferenței salariale tranzitorii”, invocat pentru a susține că nimeni nu pierde bani, amână problema fără să o rezolve: angajatul păstrează nominal suma aflată în plată, dar orice majorare viitoare este absorbită de compensație. Pentru un medic sau un profesor aflat în această situație, aceasta înseamnă ani de venit nominal înghețat, adică o erodare continuă a puterii de cumpărare în condiții de inflație — exact în momentul în care România pierde personal medical și didactic în favoarea altor state. Un sistem care garantează prin lege creșteri până în 2031 pentru cei care îl conduc și amână la nesfârșit creșterile pentru cei care îl fac să funcționeze nu poate fi numit reformă a echității.

La toate acestea se adaugă un aspect de procedură: Curtea de Apel București a dispus, la 21 iulie 2026, suspendarea procedurii proiectului publicat pe 17 iulie, până la soluționarea definitivă a dosarului deschis de Federația SANITAS, sindicatele invocând lipsa unui dialog social corespunzător.

Având în vedere cele expuse, domnule ministru, vă rog să îmi comunicați următoarele:

1. Care este fundamentarea tehnică a coeficienților atribuiți funcțiilor de demnitate publică și de conducere, comparativ cu cei atribuiți personalului didactic și medical? Solicit comunicarea metodologiei de stabilire a acestor coeficienți.
2. Ce simulări de impact a realizat ministerul privind venitul brut și net lunar, pe categorii de personal din învățământ și sănătate, pentru fiecare an al perioadei 2026–2031? Solicit comunicarea acestora.
3. Câți angajați din sistemul public se estimează că vor intra sub incidența mecanismului diferenței salariale tranzitorii și pentru câți ani se estimează menținerea venitului nominal la nivelul din noiembrie 2026, pe categorii de personal?

4. Cum se justifică eşalonarea garantată prin lege a majorărilor pentru demnitari şi aleşi locali până în 2031, în paralel cu absenţa unei traiectorii echivalente pentru personalul didactic şi medical?
5. Ce răspuns a formulat ministerul la obiecţiile transmise de Ministerul Sănătăţii privind plafonarea sporurilor şi diminuarea cu 15% a coeficienţilor din unităţile medico-sociale şi ambulatorii?
6. Care este stadiul procedural al proiectului după hotărârea Curţii de Apel Bucureşti din 21 iulie 2026 şi ce măsuri au fost luate pentru desfăşurarea dialogului social cu federaţiile sindicale din educaţie şi sănătate?
7. Cum se corelează forma actuală a proiectului cu cerinţele jalonului 420 din PNRR şi există un acord al Comisiei Europene asupra acestei variante?

Solicit răspuns scris.

Cu mulţumiri,

Răzvan Daniel Biro, deputat AUR, Circumscripţia 28, Mureş
Vicepreşedinte al Comisiei pentru administraţie publică şi
amenajarea teritoriului a Camerei Deputaţilor